

Lapzártakor kaptuk a hírt, tavaly december 30-án elhunyt hűséges szerzőnk, a nagykanizsai irodalmi élet doyenje. 78 éves volt, a 79-et idén február 25-én töltötte volna be. A Zalai Írók Egyesületének alapító tagja, később – a névváltoztatás után – a Pannon Írók Társaságának megbecsült alkotója. Murakeresztúron született, gyermekkori élményei – magas lírai minőséggé transzponálva – utolsó köteteiben kaptak publicitást. És valóban: ismerte az „átjárót” az égi és földi szférák között, képes volt köznapi jelenségeket rövid, tömör, aforisztikus versekké formálni. Az utolsó tíz évben szívósan küzdött betegségeivel, akaraterejének köszönhetően mindig talpra állt, s az ünnepi könyvhétre – meglepetésként – előrukkolt újabb kötetével. A maga és olvasói számára személyes ünnepé varázsolva az országos eseményt. Köteteinek gondozásában és kiadásában szerkesztőségünk is részt vett, szakmai kapcsolatunk rég barátsággá érett. Ezért is érintett mélyen halálhíre. S tudom – szerkesztőként többször tárgyaltam vele erről –, vágyott arra, hogy egy gyűjteményes kötetben vagy válogatásban összegezze munkásságát, a hosszú évek lírai termését.

Aztán mindig elsodorta e tervet az aktuális könyv összeállításának megannyi gondja, a szöveg átfésülése, a ciklusok kialakítása, a cím megtalálása. Legutóbbi, súlyos betegsége ellenére még kijött az immár utolsó kötet, az *Égig érő valóság*. A bemutatón már nem vehetett részt.

„Fogyásnak indulnak szavaid” – panasolta egyhelyütt, a *Tükörmély* című kötetében. Szerencsére ezek a fogyatkozó szavak súlyosak, megrendítőek, bennünk hullámanak tovább. A szembesülés része a felismerés: „Haladék-időmet titkolja az Ég”. Reméltük, hogy a „haladék-idő”-ben még sok mű szép születik a vidéki poézis e rejtőzködő alkotójának tollából. Ám a haladék lejárt, reménykedésünknek véget vetett a súlyos dátum, amely kitette a pontot Szoliva János barátunk, pályatársunk életének végére.

A Pannon Tükör tavalyi 2. számában olvasható e verse:

Elvérzik

Támad a farkas-idő,
elvérik az út –
temet a névtelenség.

Mindent elkövetünk, hogy ne így legyen. Nevét, emlékét őrizzük, műveit megbecsüljük, s a régóta tervezett gyűjteményes kötet sem várat sokáig magára. Ezzel az ígérettel búcsúzunk tőle.

Isten veled János, nyugodj békében!

A Pannon Írók Társasága, a Pannon Tükör Szerkesztősége